

«ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ»

ΣΚΕΨΕΙΣ και ΑΠΟΨΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΠΟΥ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑΜΕ

- ❖ Ομολογώ ότι έμεινα απολύτως ικανοποιημένη από το σύνολο του έργου. Το σκηνικό ήταν λιτό και απέριπτο, έτσι που να μην φορτώνεται η σκηνή από περίσσια αντικείμενα που θα απομάκρυναν ίσως την προσοχή του θεατή από τα – γεμάτα εκφραστικότητα - πρόσωπα των ηθοποιών. Το μοναδικό στοιχείο που προκαλούσε μάλλον κάποια κούραση ήταν το κατάμαυρο φόντο. Ο φωτισμός με προβλημάτισε αρκετά, καθώς θεωρώ την εναλλαγή τόσο έντονων χρωμάτων, όπως είναι το μπλε και το πορτοκαλί, άσκοπη. Η σύνθεση του έργου, το πώς δηλαδή προσαρμόστηκαν και εντάχθηκαν ιστορίες διαφόρων διηγημάτων του Παπαδιαμάντη μέσα στην ιστορία της Φόνισσας, με εξέπληξε!

Αναφορικά με τις ερμηνείες, είναι σημαντικό να αναφερθώ στον δύσκολο και απαιτητικό ρόλο που ανέλαβε η Νένα Μεντή, καθώς η παράσταση απαιτούσε τη διαρκή – και γενάτη ένταση - παρουσία της στη σκηνή για περίπου μιάμιση ώρα, χωρίς διάλειμμα. Η ερμηνεία της ήταν συγκλονιστική, ειδικότερα στη σκηνή του θανάτου της που με καθήλωσε. Οι υπόλοιπες γυναίκες είχαν αναλάβει εξίσου δύσκολη αποστολή, καθώς έπρεπε να ερμηνεύσουν τουλάχιστον τρεις ρόλους η καθεμία, κάτι που έκαναν με απόλυτη επιτυχία. Ρίγος μου προκάλεσε η ερμηνεία της Έρσης Μαλικένζου, η οποία με μεγάλη άνεση υποδύθηκε τους χαρακτήρες που είχε αναλάβει, όπως άρμοζαν. Η υπέροχη ερμηνεία της με ενθουσίασε. Τόσο η ίδια όσο και η Νένα Μεντή, που συνεχίζουν χρόνια τώρα να κάνουν – και μάλιστα με τον καλύτερο τρόπο - αυτό που αγαπούν, αποτελούν πηγή έμπνευσης για όλους εμάς τους νέους που αγαπάμε το θέατρο και η ενασχόληση με αυτό αποτελεί όνειρο ζωής.

Η παράσταση μου άφησε θετικές εντυπώσεις και αποτέλεσε μια μοναδική εμπειρία, διότι με έκανε να προβληματιστώ για πολλά θέματα, κυρίως για την κοινωνική θέση της γυναίκας σε παλιότερες εποχές και το θεσμό της προίκας που ήταν ταυτισμένος με τη γυναίκα και τη συνόδευε μέχρι θανάτου.

Ε.Σ. (Γ3)

- ❖ Ιδιαίτερα πρωτότυπη η σκηνική σύνθεση των κειμένων του Α. Παπαδιαμάντη από τον Π. Ζούλια. Με κεντρικό άξονα τη Φόνισσα-Φραγκογιαννού παρουσιάζονται σε πλαίσιο αναδρομών, με την τεχνική του εγκιβωτισμού, πολλές ηρωίδες διηγημάτων του Σκιαθίτη λογοτέχνη. Οι γυναίκες αυτές έρχονται αντιμέτωπες με πολλές δυσκολίες της ζωής

όπως τη φτώχεια, τον θάνατο, τη μοναξιά και γι' αυτό είναι απόλυτα δικαιολογημένες για τις πράξεις τους. Τα σκηνικά είναι λιτά και αφαιρετικά, επικρατεί το μαύρο χρώμα, ενώ η τεχνολογία αξιοποιείται με ιδιαίτερα ευρηματικό τρόπο. Εύστοχη και η επιλογή των τραγουδιών που πλαισιώνουν την παράσταση, καθώς συμβάλλουν κι αυτά στο να μεταφερθούμε στην εποχή των διηγημάτων του Παπαδιαμάντη. Συγκλονιστική η ερμηνεία της Νένας Μεντή αλλά και των άλλων ηθοποιών που καλούνται να ενσαρκώσουν περισσότερες από μία ηρωίδες.

Μ.Σ. (Γ3)

Η παρακολούθηση της παράστασης έγινε στο πλαίσιο των δράσεων του πολιτιστικού προγράμματος «Σεργιάνι στην παράδοση» που εκπονείται κατά την τρέχουσα σχολική χρονιά (2017-18) από μαθητές και μαθήτριες της Β' και Γ' Γυμνασίου.

Υπεύθυνες καθηγήτριες: Θεοδώρα Αλεξοπούλου, Αθανασία Τριανταφύλλου

ΤΕΛΟΣ

